

Ő	4
EGY BÁL EMLÉKÉN	4
BETEGEN	5
EGY PILLANGÓ	6
A RANDEVÚ	6
HÉVÍZEN	7
EGY KOLLÉGÁM	7
A FÉRFI ÉS A NŐ	8
A FÉRFI ÉS A NŐ	9
A GAZDASÁGI VÁLSÁG KAPCSÁN	9
MILYEN A JÓ KÖLTŐ?	10
A VÁGYAIM	11
WOODY ALLEN: VICKY CRISTINA BARCELONA	11
NŐNAPI GONDOLATOK	12
FIGYELMESEN	12
HÉVÍZEN	13
A KÁROMKODÓ	14
A KÖLTŐSORS MA	14
2009. NŐNAPJÁN	15
NŐNAPI VÍZIÓ	16
TAVASSZAL	16
A KÖLTÉSZET NAPJA 2009.-BEN	17
TÓTH KÁLMÁN VERSEI	17
BAJA ÁRPÁD TÉR 06. 6500	18
ANYÁK NAPJÁN	18
EGYÜTT KÍRÁÉRT	19
HAJNALBAN A TÜRRI ISTVÁNNÁL	20
A LÁNCAINK	20
BÖLCSELET PESSZIMISTÁKNAK	21
ÁPOLÓNŐK NAPJÁN 2009-BEN	22
TI: EGY MEG-NEM BECSÜLT SZAKMA	22
NÉGYHERÉJÚ LÓLEVÉL	23
EGY GUPPI KAPCSÁN	23
ÖKOLÓGIA	24
DR SZ.P.-NAK	25
Ó, AZ ÉN FIAM	25
HA MEGHALOK	26
AZ EMBER-VIRÁGOK	27
HA ÉN EGYSZER..... NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓRA	27
A SZÁMÍTÓGÉPFÜGGŐ	29

TANÍTANÁLAK	30
ÖNMAGUNKON NEVETNI	30
E VILÁG BÁBJAI	31
A VISSZHANGOM	32
A 2009. ÉVI ÜNNEPSÉGÜNKRE	33
ÍGY AZ ÉLET GYÖNYÖRŰ	34
A BARÁTOK	34
AZ ÉN PROFESSZOROM	35
A VILÁGUNK	35
MEMENTÓ	36
A CÉLOK	37
A SZERETET	37
A BAJAI KÖLTŐ: TÓTH KÁLMÁN	38
CSAK ENNYI	39
LÁZAS LÁTOMÁS	39
DR HUSZÁR PÁL FŐORVOS EMLÉKÉRE	40
MA	40
DR G.I.-NEK	41
A 'JÓ'AKARÓK	42
DR BORSÓS ILONÁNAK	42
D. P.É.	43
MINT EGY...	44
HŰSÉG	44
EGY HORGÁSZVERSENY KAPCSÁN	45
SZOLIVA JÁNOSNAK	46
BUDAI MIHÁLYNAK	47
A RÉGÉSZET BIZONYÍTÉKAI	47
GERINCES MEGALKUVÁS	48
KUKA- TÚRA	48
FELHÁBORODVA	49
APÁM SÍRJÁNÁL	50
ÓCKÖLŐK	50
ISZONYODVÁN	51
2010.- BEN	51
A SZERETETRŐL	52
A KÖZMUNKÁSOK NYOMÁN	52
MOST A KÖLTŐK	53
JAJ ÍGY!	54
VERSEIM	54
ELMÉLÁZVÁN	55

VERESES KÖTETEMBE – NŐVÉREMNEK	55
RAJTUNK MÚLIK	56
EZ IGAZ!	56
VALAKINEK – ISMERED !	57
GENERÁCIÓS CSÚSZDA	57
GENERÁCIÓS CSÚSZDA	58
FÉLVE, ÉS GONDOLKODVA	59
AZ EGYESEK ÉLETE	60
ŐK /B.E./	61
SZILVESZTERKOR	61

Ő

2009. 02 17.

Mily jó, hogy kettőnkből van: egy
-Kiválogatván, hogy mit örököljön-
Mint a kéreglemezek: felgyűrvén egymást: hegy
Képződik a békés mezőkön

Véreink keveredve:veszélyes elegyet alkotnak
Mint a durranógáz: mely nagyot pukkan,-
S nem tudjuk, hogy mi lesz ma, vagy holnap
Rémes lángra :védett kémcsövünkben
Mikor bukkan;
Hogy eltékozolja egész erejét
Mikor azt sem tudja: mennyi van
-S talán mennyi lenne még-
Bár tanítjuk: hasztalan...

Furcsa génpárok ritka ötvözetet adtak
Nem tudom, hogy milyen tulajdonságok maradtak
-S vesztek el-
A felhevült anyag tesztekkel
Nem vallatható!...
Fogadjuk el, hogy a tiszta s jó:
Hiábavalót nem teremt az Isten;
Mindig voltunk,
S maradtunk e hitben

Egy bál emlékén

2009. 02- 20.

Ma van a bál, melyen egykoron
Oly boldogok voltunk együtt
Óh, a fiatalság!-elvonom
Az Erőt a Múltból, s elnyűtt
Frázisokat hullatok őszült hajamra...:
Mint az ezüstszál: csillan : a Tegnapot kacagva
Megzabolázva a vad utazót...!
Könnyű álmot ígér:
Békéset, nyugtatót
S a heves vágyak elől: kitér...

Mily szép voltál:
-Karcsúan lebegve-:
Ahogy táncoltál
S a parkett meghajlott remegve
A meghódított férfi-szívek alatt...:
Észtvesztő, csodás pillanat:-

Nekem Te voltál a bálkirálynő ott
Bár tudóm zihált; friss légeért kapkodott
Karjaim között tarthattalak:
A tündérlánynak egy mackó maradt;
Igaz, ez az Ő barna panda macija:
Ki őszül, vakul, hullik a haja
Ki néha már csak brummog
Ha hozzá simul vágya;
De negyedszázados a szerelme
S az örök tündérlány
Szerelmetes álma...

Betegen 02.27.

Fejem megnőtt, mint egy hordó
Csapjából színtelen nedű csepeg
Szemem ég, orrom hol jó,
Hol tüszköléseimtől megreteg

Testem lázban hevül
Hátamon patakok indulnak, s apadnak
Tudatom kábulatba merül
Míg a killer-sejtek vírusra akadnak...

Nyelvem lehúzza államat
Torkomban lángol nyálam
Nehéz súly tépi le vállamat
Nincs szerencsétlenebb ma .Nálam

Pedig kis meghülés az egész
C-vitamin, pihenés, kamilla-tea
A harmónia gyorsan elvész
Piciny rezdülés:-s a túlpárt illata:
A- Kénköves búz-: arcomba csap...
Mily múlandó e földi forgatag
S mily esendők vagyunk
Mi: gyenge emberek
Egy kis vírus...-
-S messziről a Halál érint meg:
Ölelő-vágyó csontváz- karjait
Nyújtja felém: mint lázálombban látom
Remegő testem kíngörcsös harcait
Delirálja, míg a hajnalt várom

S a Fény betéved szobámba
Végigsimítja nedves arcom, s kezem
Elszunnyadok jobb napra várva
S Érzem újra: Isten kezében életem!

Egy pillangó

2009.02.27

Egy pillangó repült a szobámba
Magános volt- bús, és kába
Ahogy a villanykörtének ütközött
A túl nagy fény, ami felé jött
Elvakította, s majd halálra perzselte
Fájdalmasan görnyedt a mennyezetre
Próbált új erőre kapni égett lábaival
Nem vetett számot talmi vágyaival
Egyre dühödtebben újra, s újra próbálta
Nem érezte, hogy hamis a pillanatnyi vágya

Mi is így vagyunk:
Kapaszkodunk
Sokszor minden józan észet elhagyunk
S elképzeléseinkhez ragaszkodunk
Égett szívekkel, megpörkölt lélekkel
Küzdünk tovább, s a múltó évekkkel
Mit sem javulunk...
Azt hisszük: utunk
Mit futunk
Mi,
S a Véletlen jelöli ki
Eszünkbe sem jut, hogy talán Valaki
Aki minden szív- titkunkat tudja
Nem hagyna megégni
Örömébe jutva!...-

A randevú

2009.02. 27.

Az éjjel paroláztam a Halállal
Ismert; s én is ismertem rég'
Szólt;
-Számot vetettél a Tegnappal, s a Má-val?!?-
Hál' Istennek nem oly sűrűn látott vendég
Nálam
Habár többször járt már az előszobámban

Szorítása éles volt
És határozott
Magabiztos
Mint aki sokakkal találkozott
Beköszönt, bár tudja:
Nem feledtem el...:
Bár az emlékek mosódnak
A múltó évekkkel...

Nem bánta
Hogy nem mentem vele
Tudta: bizton meglesz
Még az Ő kenyere
Csak figyelmeztetett
Nem várva érte hálát
Az Élet útvesztőire
Melyen Ő könnyen átlát
S mennyire nem látunk
Mi magunk:
Acélosnak hisszük magunkat
Bár csak sárból vagyunk...

Hévízen 2009.03 01.

Békakoncert köszöntötte
Március első napját
Kik szerelmesek:
Hírül adják
A Tavon
Én is szeretlek;
Nagyon!

Életmód:
Szeretgesd gyengéden az embereket
Tevékeny szeretettel
S közben törekedj derűre
(A szentek kivétel nélkül boldogok voltak)

Egy kollégám 03 02.

Egy kollégám felakasztotta magát
Nem érezte, hogy becsülik, szeretik
Nap-mint nap tudását adta át
A betegeknek, nekünk, nekik

S mégis eldobta életét:
Valaki valahol nagyot vét
A rendszer ellen
S megroppan a jellem...

Az Úr a megroppant nádszálat
Nem töri el
S nincs az az állat

Ki úgy vezekel
Hogy önmagát elpusztítaná!
Az életösztone nem hagyná!

Csak az ember néz Káin vétkére
-S köt csomókat kötele végére-
Maga ellen, Isten ellen
És sajnós segít a Világ:-ebben
E Föld, mely a kígyónak adatott
-Meg az emberpárnak-
Mely gyorsan az almába harapott
A bűnök nem várnak:
A Halállal lepaktálnak:
A meggyötört egzisztenciák-:
Bűnösen letépett
Megtíport virág

A Férfi és a Nő 2009 03 04
A férfi

Minden hozzám illő
Bugyiját szeretném nedvessé tenni;
Álmaikban szerepelni;
Ha Rám VÁGYna minden nő!

Szeretem a kandi, falánk szemeket
Melyekben látom a VÁGYat:-ami nem lehet
Szeretem érezni ha forró a lehelet
Szeretem hallani:-„Szeretnélek, mert szeretlek!”

Tudni, hogy VÁGYtól lángol sokak teste
Ha Rám gondolnak sokat – este
S—olyankor is eszükbe jutok
Mikor talán mással máshol futok

Szeretem a lesütött szempillákat
Mikor az elakadt szó csendje árad
A levegőben érezni a sok VÁGYat
Melyek tiszta szívekből-s másból állnak

Szeretem a női; pajzán, kacér testet
Mely talán – sokszor Értem reszket
És szeretem a megélt szerelmet:
S hogyha párom karján
Más tért vesztek:
Nem indulok!...-
Maradok veszteg...

A Férfi és a Nő
A Nő

2009.03.04.

Karcsú derék
Kis fenék
Nagy mellek
Ugye kellemes?!

Hosszú hajam
Lapos hasam
Nem eszem,- bár
Sok kaja van...
De a Férfi nem vár...
S—míg csinos vagyok
Igényei: igen nagyok
Az irányít: mi kézzel fogyható:
Ruha, kocsis, tenisz-oktató
Klubok, tánchelyek, szalonok
Én az Értékek után futok!
Hisz: befektetés az élet!
Ez kis befektetés...- Kéred?

Ami érték van Bennem:
Csak szépek kell lennem!
Szívem, s fejem: megbízhatóan üres,
Testem a máz, de igen ügyes!

A gazdasági válság kapcsán

2009.03.04.

„Ahol a pénzed, ott a szíved”
„Az ember nem szolgálhat két urat”
Menj a bankba, s megmértetik hited
Majd a templomba, hogy utad
Kárba ne vesszen
A pénz uralma ne reszkessen...
A mammonra épített Babilon remeg:
Csőd, krach, válság- rengeteg
Mint a tank: maga alá tapos
S a kis emberek száza hull...
Ki nem alapos-
. Vagy kinek hosszabb lába, mint a takarója-
S ha nyújtózik, nyúlik az adója
A kaján mosoly: vigyorrá torzul;
S a sátán csak nevet

Ajándék:
Gazdasági válság;---
Neszték Emberek!
! A Pénz okozta boldogság:-ÁLSÁG!
Sosem tanultok, sosem szerettek;
Itt a széles út.- Gyertek!...
„S a keskeny, mely üdvösségre vezet?!?”
ÓH NE!!- Pénzzel legyen tele kezetek!!-
Hisz mindene van, kinek pénze van!!
A szemetekre tett obulus a Styx- folyón
Eltakarja minduntalan
A JÖVŐT, hogy hová tart e földgolyón
A Jó- és Rossz örök harca;
Ki akar, úgy boruljon arca
A PÉNZ előtt
Tán’ van, aki más érték után kutat
S érez még erőt
Hogy a keskeny, meredek mezsgyén haladjon
S Neki az Úr békét
S Boldogságot adjon
Ha eléri az Út végét

Milyen a jó költő? 2009.03 04

Csak az a jó költő, kiből Isten szava szól-
Oly félreérthetetlenül, s olyan jól
Hogy mindenki értse
S a szeretetét senkinek se sértse

Van, kinek Egóját a jó vers- bántja
Nincs olyan lélek, ki mindenki barátja
Nem ugyanúgy értik a sorokat:
Van aki nem—van aki befogad

Próbálom csiszolni elmémet
Az Evangéliummal, mely belülről éget
Mintha nyelvemre parazsat tennének.
Ha nem írom le, amit érzek!

Dallá válnak a sorok
Rímelnék a végek, s a versszakok
Jönnek, ki tudja honnan
Én csak leírom, - Üzenik-:onnan..
Próbálom jól interpretálni;
Hirdetni az Igét, s nem megállni
Átfolyik rajtam a szó
Tán’ biztat, szeretni tanít;
Akkor jó
S megtalálom jutalmam: ott, vagy itt.

A vágyaim

2009.03.04

Érettségi tétel szeretnék lenni
Ifjú szívekben lángot vetni
Istenhez az ő szájukkal énekelni
Mindentibe Kegyelmet vetni

Aratni is szeretnék, bár nem tisztem
Noha meglennék bár egy maréknyi liszten
Ha látnám, hogy általam jóllaknak
S a fénysugár előtt kitisztul az ablak

És mindenhova bevilágít
Az, kinek minden lélek számít
Tán' sikerül letépnem a rolókat
Hogy világosabb legyen a Tegnapnál a Holnap...

Tán' az Úr jó munkatársa lehetek
Ha viszem, közlöm a szeretetet
A Hitet, hogy ölelő karok várják
Azokat, kik a keskeny utat járják
S küzdve, vidáman járjunk
Vele, Hozzá
S a gáncsolót átlépjük,
Ki vesztünket okozná...

Woody Allen: Vicky Cristina Barcelona

2009.03.05.

A meg-nem becsült lét
A céltalan vágyak
A megkívánás: arra, ami szép
S a bűnre vetett ágyak
Csak fokozzák;- „ami még
Nem volt”-: -iránti imádat
A szabadság szabadossá változását;
Ezt látja, ki művészfilmet lát...

S ez az: szenvednek
Kik élvezkednek benne
Nem tudni: hogy- fel-
-Vagy megháborodott az elme
Hogy a szívek szava
Szomorú lenne
Csapongva, ha mindenki
Mindenkit szabadon szeretne...:

Férfi más nejét, lány a lányt
Csoportszexszel úzve el a magányt
-Vagy lesbikus kapcsolattal;
Hisz"-Nem perverz, csak gyengéd"-
S közben megtelik a Nem-lét
Sok-sok okkal, s okozattal
Hisz nem látják acélt: a tisztaságot
A bűn megfertőzte az egész világot!

Nőnap gondolatok

2009 03 06.

Búsan bandukolnánk
E szelíd, kies világban
Ha nem akadna meg szemünk
Egy szépasszonyban, lányban
Mi öröm is várhatna ránk;
Nem lelnénk helyünk
Vagy e hely nem kellene nekünk...

Nem tudok elképzelni
Egy férfi- társadalmat
Asszonyok nélkül járnak- kelni
Férfi-ember tán elalhat
Úgy is-, de álmában megjelen
A Lány,, a Nő,A „Szébbik nem”
Fűszerezvén a talmi napokat
Míg ábrándosan gömbölyű vállakat lapogat...
Minden iksz-ipszilon hordozó!
Mert a Nő: szép, és jó
S párunkul teremtett!
- Meglennünk nélkülük: nem lehet-
- Sóvárgunk is Rájuk
- Rengeteg energiánk köti hiányuk
- S- minden férfi: párja mellé vágyik
- Közös örömben: asztaltól az ágyig!

Figyelmesen

2009. 03.07.

Az Élet elhúz mellettünk
De süket füleink nem hallják
Heves dübörgését
Csak az utolsó pillanatban: Ha hagyják
Hogy kimondjuk:-, Még"!-,„Még!”
S nem is tudjuk sokszor
Hogy miért is lettünk...

A perc szépségét
Elnapoljuk bátran
Testünk épségét
Rosszul definiáltan
Nem tekintjük kincsnek
-Csak hogyha már nincs meg-

Környezetünket, a természetet
Leigázzuk: ahogyan nem lehet
Egymáson csúszva, letiporva a sárba
Fuldoklunk , mint ebihalak a pocsolyában
S az idő: kiszáradással fenyeget
Testünk gyötrődik, izzad, remeg
Mégsem tömünk magunkba eleget:
Félelmes a perc, fojtó a lehelet

Lassul a mozgás, a szívverés bénul
Még mindig nem értjük, s ha ajkunk elnémul
Csak a nagy számonkéréskor döbbenünk rá:
Az Értelmére, s szállunk föl,- vagy alá...

Hévízen 2009.03. 07.

Elvonult a napok sora
Nem tettem semmi nagy tettet
Felüdülni próbáltam: hébe-hóba
S írtam harminchárom verset

A Világ nem váltódott meg
Csak öregebb lettem
Kiket szerettem- tán' szeretnek
Elmélázom néhány tetten.
Melyeket nem kellett volna megtennem

Elrontott napjaimat- éveimet
Nem tudom: ki is értheti meg
Bűneimet tán' meggyóntam
Igen sokat magam voltam

Öröm bennem: ritkán fakadt
S mire vidultam volna:
A röpke perc úgy elszaladt!-
Szívemet a bú átkarolta...
S nekem maradt
Páros-társam...:
E sivár lét pátoszában

A káromkodó

03 07.

Ki szidja az Istent
S cudarul káromkodik
Úgy gondolja: itt lent
Ő nincs, s ami folyik

Azt az ördög irányítja
Ezért bátran fröcsögi- nyítja
Szidalomra mocskos száját
Nem becsülve környezetét.-.-
Persze aki akar: rajta átlát
Isten tudja: Ő sem szemét

Mert selejtet nem gyártott az Úr
Csak nem bír rezonálni;
Elszakad egy húr
Néha- a kopott hangszeren
S ha valaha dal volt, vagy bármi-
Mely szép volt, jó helyen
Kár most pocskondiázni!

A szívben néha sok a fájdalom
Ki imádkozik,- ki káromkodik
Én igazán nagyon fájlalom
Hogy ki dühöng, arra bátorodik
Hogy reszkessen mestere ellen
S hasonló segítőkre is talál ebben!
Szomorú a tehetetlen lét
Istentől elrugaszzkodó magánya
Pedig létünk a tét,
S vak, kinek nem drága!

A költősors ma

2009 03 08

Zug-firkászok netovábbja
Tollát nyalja, körmét rágja
Piszkítja a lapokat
Rímet farag- de sokat
Nyargalva a Parnasszusra
Hogyha bírna- de egy szuszra!

Nem tudja, hogy az ottlívőket;
Már elfeledték- bizton—Őket
S azt sem tudják: hegy –e avagy völgy
Mint a makkfát...: hogy az: tölgy

Az emberek nem olvasnak
Minden könyv: már túl vastag!
Bulvárlapokba temetkeznek
Amit adnak:- csak azt esznek...
Házi sertés mitől hízik?!?
Amit olvas:-.- abban bízunk

Sorvad a lélek, olvad a jellem
Nem is tesznek ezek ellen
S minél „Egyszerűbb” a nép
Gyomra elemészt
Mindent ami pép
S éljenzi a zenészt
Megdarálják a jelent, úgy tálalják
Hogy mi vérzik-a seb- : ne fájlalják
Ne gondolkodjon, ne tegyen
Senki, semmit:-- Béke legyen
S a tollforgatók : Hallgassanak!
Pályabérük: marék salak!

2009. Nőnapján

2009.03 08

Rámkopogott a Nőnap
Erőszakosan, kérkedve
Ne légy büszke férfi- lényedre
Ki kuncserál Töletek- Ő kap
Talán valamit....
Férfiasság?!- bohém, avított
Fogalom
Véres női héják
Osztoznak a kitört férfi- fogakon
S az „erős nem” tagjai oly bénák!

Vagy megalázkodnak beletörődve
És nosztalgiával emlékeznek
A régen- volt nőkre:
Kik nőiesek voltak, és nem vétkeztek
Nemük ellen
Nem törtek- zúztak a versenyben
Melyet maguknak szerveztek
Nincs apelláta!
Edd ezt meg!!!-
Mit főztél magadnak: Te Női Nem!
S látom: mit a szem nem látna:
Hogyan korcsosulnak a férfiak
Igátok alatt: riad-
És tönkremegy, mit szerettetek
Régen...:
Magatokra vessetek
Tiétek az érdem!

Nőnap vízió

2009.03.08.

A férfiakat adjátok- veszitek
S azt hiszitek, hogy helyesen teszitek?!?
Erkölcösebb világot akartok
S közben devalváljátok magatok'

Futó érzelem-rohamokért
Jövőket áldoztok
Összeköltöztök- nem tudni: miért
Majd hosszasan átkoztok
Minden nadrágot – viselőt
Pedig: Ti viselitek azt: Ti Nők!

Ezzel:beismeritek. Értéktelen voltotokat
Hisz: ki kinyújtja kezét- tizet, s jót kap
Minden ujjára
Azokból: kik megégetve maguk-:-munkára
S gyermekük nevelésére gondolnak csak
Egy egyedülálló férfira : lecsap
A sötét véres körmű nők sereg
Le sem ült- már állva, hempereg
A kínos forgatag...
A sok mohó száj, s valag
Mi: őt akarja...
Tán riasztja
Vagy talmi örömmel tölti el
Egymás karmából hosszú körmivel
Tépi ki az egyik
S adja a másik
Míg a rongybaba-férfi
El nem vásik
S nem lehet tőle többet remélni...
Csak szapulni;
Gyenge voltát
Mint rossz zenészek
A széttépett kottát!

Tavasszal

2009.03.27.

Csókot nyomott homlokomra a napsugár
A mai napon; szomorkodni kár:
Hisz tavasz van, zsendül a határ,
Megannyi öröm, szépség csak mireánk vár

Hogy töltekezzünk a fényben, erőben
Hisz szerelem illata száll a levegőben
Fakadnak a rügyek, a madarak dalolnak
Bízzunk a jövőben :majd jobb lesz a Holnap

Szív a szívre leljen, társ a társra,
Vígasztalódjon, s adjon jó írt bajára
Kinek az kell, s merjen szívet nyitni;
Hittel és reménnyel az Új Jövőben bízni

A költészet napja 2009.-ben 2009.04.02

A költészet napja
Szomorú dátum már;
Fenyegető sors tépi, marja
Hazánkat, s nincsen már határ
A Jó és Rossz között...
Az ördög a politikába költözött!

S a költők hogyan mutassanak példát
S a Hitet hogy tartsák meg ?
-Mocsokba, bűnbe fúl az erény;-vérgát
Nem véd, :zavarosak az emlékek
Eltűnnek a legszebb gondolatok
Sikítás, félelem marad-
S meghalnak a dalok

Öncélúan a rímek mekegnek,
Mondanivaló nélkül:
Üresek a versek
Mint a szilva, mely a vegyszertől kékül;
Álságos mellébeszélések helyett
A versnek kell mutatni a lényegét:
Az elnyomott értelmet,
A tépett szíveket
A féltett Jövőt,
Mely félelemmel fenyeget...

Tóth Kálmán versei 2009.04.16

Kergetjük a Boldogságot
Mint a kék madarat
A vágyak kusza dzsungelében
Tollából nem maradt
Egy sem a kezünkben
Rá gondolunk, amíg ébren
Gyözködjük e bús Világot
S álmainkban felhevülten
Megkapjuk, mit nappal:soha
A maradéktalan Örömet

Melynek szelíd mosolya
Széttérül párnánkon, míg nem zörög
Az átkozott óra
S visszahoz az Édenből a hóra...

Baja Árpád tér 06. 6500...

2009.04.21

Van nekem egy antikvárius ismerősöm:
A szakma büszkesége Ő;
Vérbeli kereskedő!
Olcsón vesz, - drágán ad...,
Nem henyél
Hisz ebből él;
Nincs megoldhatatlan feladat:
Megígér mindenkinek mindent
Ugyebár ami lehetséges itt lent...
Elintézi, föl kutatja;
Majd borsos árért Neked adja
Te örülsz, mert megszerezted
Ő is, mert látja pénzét: Banned
Igazi filantróp,-szereti a betűt
Boltjában zsúfoltság, leejteni egy tűt
Sem lehet
S szívet melengetőek a címek, s a nevek
Büszke arra, hogy őt mindenki szereti
A kultúra végvári vitézeként
A Jó Harcot hirdeti
A Betűben rejlő erőt, erényt
Mit a régmúlt bölcsessége tartogat...
Isten áldd meg az antikváriusokat !

Anyák napján 2009.05.03.

Édesanyám, nyújtsd ki karod
Oltalmazón körém:
Hisz nem tudok én megnyugodni
Csak jó anyámnak ölén!

Érzem most is
És álmomban, ahogy simogatsz
E sivár világban
Valóban, csak ez a jó vigasz

Mosolygó arcodban
Fűröszöm lelkemet
Mely bölcsőmtől elkísér
Míg családom eltemet...

E szelíd szeretet nélkül
Sosem éltem volna
Erőm, békességem
Mindig kipótolta...

Örök példakép
-És fájó elszakadás-
Igaz fiui szeretet
Van szívemben – és semmi más

E napon, melyen
Anyáinkhoz bújunk
-S mondunk egy imát-
-Vagy csokorral búcsúzunk
Mind, ki pusztit kapva
-Vagy temetőbe menve:
Drága jó anyjáról
Megemlékezve
Szívében virág nyílik
Mint napos domboldalon
Melynek szelíd fénye - anyánk
Aki minket szeret . nagyon
Hisz kincset rejt személye:
Tudjuk:
Anyánk szeretete: vagyon!

Együtt Kíráért 2009 04 24

Gyűjtsünk pénzt a gyógyulásra
Ne költsék azt bármi másra
Megérdemli gyermekünk...
Nekünk is jó, együtt legyünk:
A sok népdal forrasszon eggyé
Gyógyító reménysugárért
Felemelő hegyé
Hisz mindenkinek adott :-ki kért
A Mester is,
S mi az Ő tanítványai vagyunk
Ha kérnek : A Szívet
A Hitet
Az Erőt, a pénzt:
Nem tagadjuk meg:- Adunk!

Hajnalban a Türr Istvánnál

2009.04.29.

Hajnalban a Türr Istvánnál
Víg, dalos az élet;
Minden madár hálát ad
Az ő Istenének
Az életért, a létért-melyet kapott;
Dallal dicséri a felkelő napot
Örömmel, hogy szólhat>
Kijelölve helyét
A Nagy Mindenségben
Madárszóval: zenét
Lop a nyitott szívekbe.
Csak ülök a padon
S gyönyörködöm egyre...
A lassú folyó
Elúszik mellettem
Elgondolkodom:
Én miért is lettem?
Dicsérem-e—köszönöm
Az új meg új napot?.
Melyet Istenemtől
Bőkezűen kapok?
S mellé mindig befogadó szívet
Reményt, Erőt, s békeváró hitet...

A láncaink

2009.04.29.

Mily nehéz láncot
Hordunk magunkon;
Rossz tulajdonságaink
Láncszem- sorozatát
Nem javítva gondunkon, bűnkön:
Lelkünket feszítve járja át

Mi kovácsoltuk: szemenként
Nehéz vasból, keserves munkával
S ahogy öregsünk; egyenként
Küzdünk velük, s környezetünk fájlal
Minden kárba veszett szót
Mellyel próbálnak „megjavítani” – minket
Édesanyánktól a sok jót
Nem hallottuk, s keserítjük hitveseinket

Húsunkba tépnek,
Fekélyeket vágnak
Meggátolnak minden léptet
Mellyel a Világnak
Sietnénk elébe
S életünk leélve
Széppé tehetnénk azt-
De miattuk csak csúf grimaszt
Vágunk sokszor...
Vérzőn, nyomorultan szenvedünk a „Sorstól”-
Pedig önnön láncaink fájnak
Uram, adj erőt
Hogy lehessünk Ma: Bátrak!
Bátrabbak, mint Tegnap
S a szemeket elfűrészelve
A vágy a Jó, s a Helyes iránt , ha elkap;
Teljen bennünk kedve
Mindenkinek, ki lát, s szeret
De jó lenne, ha a láncok helyett
Ezt kaphatnám meg!

Bölcselet pesszimistáknak

2009.máj 01.

„A patak elvesztené a dalát,
Ha Isten ledöntené a sziklákat”
Nem tudom: miért van ennyi bánat
Mely szívem járja át;
Pesszimista lélekkel
Nem értem az Úr szavát;-
Elhiszem, hogy nincs bocsánat
-S halódom a múltó évekkel-:
A kihívások nem lelkesítenek
Nem mondom,hogy: „ Jó harc volt, remek!”
És sohasem adok hálát Istennek,
Csak dühöngök: miért visz ennek
Vagy miért ad annyit annak
S miért vannak
Nálam boldogabbak
Kik kevesebbel is beérik
A Boldogságot mily mértékkel mérik
S hogyan szeretnek, kik jobban szeretnek
Adj Uram nekem optimista lelket
Add, hogy válasszam az Élet Szépét
S ne én követeljem
TE mutasd a mércét!

Négylevelű lóherét találtam
-Szerencsém lesz- tartja a népi bölcselet;
Nytított szemmel kutatva a Világban
Az Értéket, a Jót keresve, amit lehet
Mit ad az Isten nap mint nap...
-Az ateista is, csak hiszi:-hogyan nem kap
Semmit sem...
Neve: -ott lapul az Isteni tenyérben
-És ott volt már a születése előtt;
Gyermekeként szeretve!-
Mert ki tudja, honnan jött...-
De hogy öröme teljen benne!
-Mint a négylevelű lóherében;
Mely szerencsét sejtet
-De csak annak, ki egész évben
Buzgón műveli a kertet
-Mely nekünk adatott-
Nem prédálja fel a Földet, a Napot
A Levegőt, s a Vízet
S Annak, ki nem hagyja el a Hitet
-Mely kell a mindennapi erőnléthez,-
Kinek vonzalma van a Helyeshez
-S a Széphez
Annak, ki szorgalommal kitartást keresztesz
-S akkor szerencsét hoz e kis növény
Mely különlegesen nőtt
E szár tövén
S azzal, ki megtalálta:
Új reményekre tört
De nem Ő, hanem annak szíve vágya..

Egy guppi kapcsán

2009. Máj 26.

Az akváriumban
Elpusztult egy halam
Léha, céltalan élet volt..?
-Erre gondolok minduntalan;
Csak evett, és lubickolt...

Ki tudja: mennyit ér
A Mi életünk
Ha vegetálunk, létezünk
S csak néha szeretünk,
-S a salak a röghöz végül visszatér...?

Környezetünk gyönyörködik-e
Bennünk
Tudjuk-e, hogy mit kellene
S mit Kell tennünk
Hogy valami utánunk maradjon
S a Jó Isten majd helyet adjon
Maga mellett;...
Hogy az a lehellet Ne vesszen kárba;
Melyet fújt Ádámba
-S mit tékozlunk oly sokan;
Hisz áldás van a sorsokban!
-Átokká nem fordul magától-
hisz vigyázna, őrizne bárhol
Is vagyunk- mint szeretett gyermeke
Ezzel a tudattal
Jól élnünk kellene,
Szépen telne minden éjjel, minden nappal
Reménykedve, bízva Benne
Szabad lelkünk szárnyra kelne!

Ökológia 2009.05.31.

Lefelé fordított fáklyában ég a Világ;
Ami hőt termel: magát folytja
A zilált természet még kilát:
Megvan rég az Égen
 Az égető ózon- foltja!

A villámok az aszott földbe sújtnak
-Vagy özönvíz mossa sarát-
Menekülnek kik-hogy tudnak,
Mindenki csak önös javát
Keresi, de nem találja;
S ez az anyatermesztet halála !

Önnön mocskába fúl az Ember
S a Föld; az-nem bír, nem mer
Ellenkezni véle
Csak szenved: Tudja: vége
Nemsokára a teremtésnek
S—Helyet ad a temetésnek...

Csendesen, mert mit tehet?!
S az Ember: pusztít, amit lehet
-S amíg lehet-: nem féli a Véget
Mint vak bárány, ki legel, s béget...

Dr Sz.P.-nak

2009. 06 02.

Kinek szeretethiánya van;
Sokat kell adnia magából
Mindig, Mindenütt, Bárhol
És bárhogy él, elfoglalt, vagy dologtalan;
Csak úgy arathat, ha bőven vet
S reggeltől estig: Szeret, Szeret, Szeret !

Befektetés nélkül nincs haszon,
Kamatoztatva bővül a vagyon
Egyre nagyobb a Szív, ha szétszjtják
S egy a test, még ha megtörik is, mint ostyát
A misén, s az adott falat :
Ezerszeres jóllakást adat
S a szomjazónak adott cseppnyi élet
BOLDOGGÁ tesz majd lásd Téged!

Ó, az én fiam

2009. 06. 03.

Haragszom fiamra
Mint Saul : Jonatánra,
S mi ez a harag ma
Mely belém táplálta
A kétségbeesést;- ha nem Bűn!
Úgy érzem,: hiába szolgáltam hűn
Az Urat-
Fiam nem a jó irányban kutat
És szavaim semmibe vesznek Benne
Fájdalmakkal dőlök a kerevetre
Nap- mint nap
Könnyeim csorognak
Fájva üti szívem agyon
A néma percet
S én:- nem küzdök már- Hagyom
Eltompultan vesztek ...
S a küzdelmet: feladom...
Bár nem tehetném
Mert a tűz őrizője vagyok
S oly nagyon szeretném
Hogy a fiam lelkében
Kikeljenek a magok
-Miket vetettem
S táplálta: Isten esője, s fénye
Hogy ne vettessék félre
A nagy számadáskor
Sőt! – legyen példa

Az élet vállaláskor
Sokaknak, sokak előtt...
Uram! Adj erőt, időt
Erőt: hogy Hozzád vezessem
S Veled a jó úton;
Boldog lehessen
Ha szemem lehunyom

Ha meghalok 2009.06.06.

/ Népies-műdalosan/

Ha meghalok
Török szegfűt
Tegyetek a síromra

Könnyebben majd
Csak megtalál
Úgy az Égi lajtorja

Párnám legyen illatos
Fűszeres, lágy, szép;lila
Úgyis amit itt hagytam
Én-- magam mögött:
Volt elég nagy galiba

Próbáltam én
Sok jót tenni;
Nem sokszor ment:-
bevallom

Síromnál most
Elmondjátok:
Úgy hallom

Búbánatos nagy szívemet
Sokszor sokak :megrágták
Felajánlom Úrjézusnak
Lelkem minden fájdalmát

S-Most: legyetek vígak itt lent
Ha én többet nem leszek
Szeressetek, alkossatok
Isten legyen veletek!

Az ember- virágok 2009. 06 15

A virágnak sincs más feladata
Csak dicsérni az Istent
Színei, az illata...-;
Ezzel a szépséggel izent
Lelkünknek boldog harmóniát
Teremtök , s pedig mint Góliát :
A kis dolgokkal nem is számolunk !
Hisszük, hogy erősek, nyerők vagyunk;
Fegyverzetünk, páncélunk megvéd minket
Győzők vagyunk, s zsebeinket
Megtömhettük, mert . „ megérdemeljük”!
S boldogságunk e” biztos” tudatban leljük
S a szerény virág
Csak mint a dudva:
-Nőjön csak az
Isten éltető erejét tudva...
Mi meg,- ami kell:-
Megteremtjük saját erőből;
Nem kérünk az „Égből”
Bennünk a Föld előttör
Majd Mi !- gondoskodunk a fényről;
Majd Mi !:-megmutatjuk;
Istennek – ha van , s egymásnak;
Hogy mily jók vagyunk:
Önállóak, bátrak-
- Csak baj ne jöjjön-!
Mert akkor : fogadkozunk
Gyáva szívvel újra
Urunkhoz futunk:
És szeretnénk ha gyönyörködne bennünk.
-Mint mi a virágban:
Áldásért szól a fohász
E csökönyös világban !

Ha én egyszer....- Nyugdíjas találkozóra 2009. 06 15.

Ha én egyszer nyugdíjba megyek
De jó lesz! Mennyit pihenhetek!
Nem ébreszt sötétben a vekker
Nem én leszek, ki elsőnek felkel!

A három műszakra, és ügyeletre
Majd mosolyogva emlékezem
Melyet ifjúkorom ereje
Bírt jól, és egészen
Tűrhető volt – Akkor!-
De nem kívánja az agg –kor

Számtalan gondolat kelt
Zsendülő szívemben
Időm: sose volt, mert
A Kórházkapun belül viseltem
Az élet súlyának : zömét
Az örömök, és a fájdalom özönét

Tudtam jó lenni, és kedves
- Hogyha akartam
S ha a beteg néha faragatlan
Volt is, homlokáról nedves
Kendővel a fájdalmat : letöröltem
Nem vele, az Élettel pöröltem

Egyre másképp hívtak
Ahogy telt – múlt az idő;
Hajamban ősz szálak sírtak
Bíztam . majdcsak kinő...-
De megritkult dús hajam
- Bár úgysis útban volt minduntalan...

A harminckettőt is pótolták : itt-ott
Járásom sem a régi . kipp- kopp
Szelíden előreengednek az ajtóban
Van rossz is- persze a jóban

Kezem fejét megették
A kesztyű, s a szerek
Elvékonyodott bőrén
Átütnek az erek
S olyan jó, ha simogatják néha
Hisz a szeretet szeretetet szül
Ha hangos – ha néma-
Nagyszülők mutatnak rám-(sok)-
- Engem Ő gyógyított!-
És hálás unoka-mosolyok
Tűnnek fel itt- ott...

Boldog véget ér e pálya
Ha kíséri gyógyult betegek hálája
Ha kíséri az öröm, s a sok jó tett .
S boldog az aktív kor
Ha a nyugdíjas élet is jó lett!

Kiharapta a Gép a lelkedet
És nem érted meg
Hogy tovább így nem lehet
Élned:
Mert eltűnik az éned
És megabájtokká degradálódik...

A számítógép
Behálóz:
Mint pók az ártatlan bogarat
Felszívható lesz:- emésztett agyad
Gerinctelen leszel
Üres, ízetlen pép
Mindenről megfeledkezel
S az emberi- emberek néznek:
Mint Faustot
Mert te csicskása lettél a gépnek
S akkor megúsznod...

Segítségre van szükséged
Elvonókúrára !
De istennek hála:
Van még öklöm, hogy
Földhöz vágjam
Még ha megráz
Is az áram
Azt: mi Téged tönkretesz
Lehet hogy étel
Helyett sovány macesz
Lesz,- mit látsz : magad előtt
Az álmvilágból
Vulkánként felszínre
Tört
A sár, és salakja
Fojtogat....
Tedd hát szabaddá magad!
S tedd félre a látszat- létet
Saját életed éljed!

Valódi örömök járják át szívedet
Érezd magadban, hogy mily jó is a tett
Amit Te teszel: magadért, s másokért
Ne két dimenzióban lásd az életet !
A valónak örülj, küzdj- vagy onts vért
De szakadj ki a gépből: gyorsan
Amíg csak lehet!!

Tanítanálak... 2009. jún. 22.

A technika arra
Való, hogy az ember
Életét segítse egyszer
S nem pedig, hogy megrabolja

Kellenek
Élőbbé tenni az életet
S ne Mi legyünk a gépek
Zombi-holtja
A gépekért élő bábfigurák;
Azok szerves- bolondja:
Kiknek horizontját
A képernyő jelenti
S nincs tovább
Faustként az ördög menti
Az elidegenítő pc.-be szerződését
S nem látod már hogy az ég kék
Csak a
Monitorra
Bámulva- : tompult aggyal
S mi körülötted van:
Nem törődve azzal
Álságos örömmel
Csaló kalanddal
Elkábítod magad,
S nem törödsz magaddal
Sem azokkal,kik szeretnek
Sem kiket szeretsz
Egyszerre két Úr nem lehetsz!
- A magadé , s a Gépé
Szakíts Vele,
S válj Emberi lényvé!

Önmagunkon nevetni 2009. Jún. 20.

Ha még önmagadon
Tudsz nevetni
Akkor Téged
Mások is tudhatnak szeretni;
Nincsen véged
Egód nem győzött le: szabad vagy
Nytott szívvel: tiszta az agy
Így nem hiszed, hogy : körülötted
Forog minden, s attól könnyebb
A Lét. Hogy TE- vagy !
Élted: semmi nyomot sem hagy
A nagy mindenségben!-

- Csak itt vagy:- éppen-
Napjaid, s dolgaid : számosak
Az önteltség bűnei: csábosak !
És számtalanszor bukhatsz,
Ha nem figyelsz
Még ha éltető csatlósokra
Is lelsz könnyen
Ne fürödj később
Megcsalatott könnyben !

E Világ bábjai 2009. Jún. 22.

Nehéz palástolni
A belső ürességet holmi
Külső cícomákkal
Egy-egy jól tetovált vállal
Egy-egy piercinggel a köldökben
- Holmi hennával-
Bár bizonyos körökben
Ez a menő
S egy- egy piros sállal
Az akarat is megvehető...

Kell a bégető nyáj !
Az üresen fénylő szemek
A sónak folytatódni: muszáj
-S a szavazatok is kellenek-

Jól szétzilált a Társadalom
Ügyesen szétszabott a Család
Sok el nem olvasott dalom
Elnyomták azok a hangos, galád
Hangzatos jelszavak
Melyekben eltűnik az emberi akarat

Hol tűnt el az Ember?
Hol tűnt el a Lelke ?
-Csak a divatos modellekbe
Gyömöszölt vágy nem mer
Ellentmondani a Világ szavának...
Most állj! Ne tarts számárnak
- Hadd tegyem, amit valóban akarok!
Ó ! Mily sok a megalkuvó -
- S mily sokan . vakok!

A visszhangom 2009.06. 25.

Van egy visszhang: bennem
Mit látok:- nem kell lenyelnem ;
Visszajön:- vers-alakban:
S felismerem: mint üveget a salakban:
Énem, s a világ rossz oldalát...
Vígasztalom magam:
-„ Majd csak jobb Odaát”!-
S így akkor hasztalan
Keseregnek gyötrődő soraim
Mint a gilisztán ha átmegy a kerékpár
Tekeregnek, mert sok a kín
Mely derékba tör,s kiáltom: elég már!

Elég volt:-- mindenből
Kilépnék, mert elég!
De tovább forog a mókuserék
S mégis: itt lent dől
El minden, hogy mi lesz azután is
Tetteink szerint: kénkő, avagy ánizs
S aki kilép . eldobja talentumát
Tán az utolsó percben
A vágya fut át
A vergődő testen
Mely az életért kuncsorog
De jön a Fény, az Igazság
Nincsen már plusz dolog
Csak bűnhődés, vagy vigasság
De jaj annak, ki könnyűnek találta
Vagy kiben nem a kapott lélek lakik:
-Mert életében megsenyvesztette-
Majd eldöntetik: Arra, avagy Erre...

Így hát vigyázok a visszhangomra
S ha ráborultok egyszer a sírhantomra
Gondolataim hadd éljenek
Veletek- Bennetek:
Mihaszna nem voltam !
Ha higgyem, ha elmegyek...

A 2009. évi Ünnepségünkre

2009. 06. 29.

Semmelweis Ignác.

Hitem szerint: Te látsz

Minket-:

Ne hagyd, hogy kezeinket

Megkössék a béklyók;

Hagyd, hogy legyünk: még jók

A betegekhez, ahogy lehet !

Hogy eskünknek

Megfelelhessünk,

Ha lenyomnak,:

Újra felkelhessünk

Hogy kitartson erőnk,

- S hivatástudatunk

Míg utolsó erőnkkel

- Ügyeletbe futunk

Egyenként, a Sok helyén...

S ha dolog van,:

Mondhassuk :Én, majd én...

Én megpróbálom, meggyógyítom...

-Bár néha egyedül a hídon-

És zavaros lent az örvény:

Változik, mint naponta a törvény

Hónunk alatt

Kiürített kasszával

Úszunk...

Csak úszunk: szembe az árral...

Spártai türelemmel

Harcolunk, mert senki sem mer

Abbahagyni Igaz harcot;

Nem vesszük fel a Júdás-arcot

Kórházunk védjük,

A betegekért élünk.:

Az Ő segítők, de nem cselédjük

Vagyunk, s néha félünk.

Hogy mit hoz majd a Holnap....

Mint Te, ahogy mondtad:

„ -A kitartó igaz munka

Eredményre jut”-

Lásd: nyomodba lépünk

S jutna

Bár kevéske elismerés nekünk

Mindenki gyógyít, ahogy tud !

Nos, ha látsz,

Tekints a Bajai Kórházra :

Utódokat itt találsz;

Ez a mi sorsunk háza!

Így az élet gyönyörű 2009.06. 29.

Gyönyörű az élet
Ha másokért élned
Lehet
S célod: a szeretet

Boldogságod megtalálod:
Ha látod.
A mások szemében gyújtott világod
Örömének fényét :
Szívednek ez ad békét!

Reményeid tápláléka
Ha minden nap;- s nem csak néha:
Jót teszel...
Tudod Te azt;hogyan kell
A szíveket vidítani-
Ez az, mi Neked kell;
Ami
Igazán érdekel !

Jót akarsz magadnak?
Tedd azt Másnak!
Az örömkönnyek megtalálnak
S így érzed igazán szabadnak:
Lényed
Így kellene élned!
S akkor: gyönyörű lesz az Élet!

A barátok 2009.07. 01.

Ne mondd a barátomnak magad
Ha a bánat elragad
És nem sírsz velem....
Fontos Neked az életem ?

Vagy csak hasznot vársz a közelségtől
Szeretsz- mondtad- milyen régtől
S elfutsz, ha bajban vagyok;
Szavaid : Hozzád igen nagyok !

És eltörpülsz mögöttük : TE
Ki barátnak hívod magad
Mily szerencsétlen a madár röpte
Ha tollába bogáncs ragad

Tudom, hogy az vagyok...!
- Visszahoznám;-ki halott
Csak magamért, s nem őérette
Pedig ki útját bevégezte
Annak jobb odaát!...
Igen, siratom Apát
S magamat
Lásd: itt van elárvult fiad;
S most is szeret Téged !
- Mert a szeretet a lényeg!

A célok 2009. 08 02.

Az életben egy a célunk:
Boldognak lenni!..
Sajnos, nem az hogy:
Másokat boldoggá tenni !

Célt tévesztettünk:
Önzővé váltunk;
Sajnos ezért alakul így
A Mi Világunk !

Ha akarjuk, hogy lépéseink lendülete
Kisöpörje szívünkből a telet
A meg- nem valósult álmok szeretete
Meváltoztatja azt- lehet-

Csak bízni kell:
Önmagunkban, s társainkban
Nytott elmével, s lélekkel
Rendet rakni a vágyainkban
Öröms örömet adva-
- S ezáltal kapva-
Nem :-, Majd holnap”;-csak ma!
Nem leszünk becsapva
Sem magunk:,- sem mások által;
Így törődünk igazán
E gyönyörű világgal !

A szeretet 2009. 08 02.

Szeretni tudni kell
Bár mindenki tud: a „ maga módján”:
És igen ritkán változtat a kódján
- Még akkor sem, ha érvekkkel

Győzi meg, ki kapja azt:-
Hogy: nem érzi!,-és sovány vigaszt
Jelent, hogy: jó szívvel adták...
Mert: nem kellett, avagy csak bajság
Származik belőle
S ki adta: nem fogta körültekintőre
A dolgot
S kiért tette:
Most nem boldog...

Mert a szeretet
Tett
És nem érzem
Cselekvés: Érte
-És nem kényelem!!!;
De biztos, hogy megérte
Ha Ő ragyog
És mosolyognak a csillagok...!

És akkor is, ha nem tudja:
Ki tette
Érzi, hogy szeretik,
S kiteljesedve
Élheti további életét...!
A sok kihűlő szív miatt
Sok szeretet kéne még !

A bajai költő: Tóth Kálmán 2009. 08 10

Tóth Kálmán a szerelem halnoka
Nem tudott; csak sírni ,és volt oka
Vagy ha nem, hát tett róla
S megszületett egy vers, vagy egy óda
Az elérhetetlen, megfoghatatlan szerelemhez
Az a vergődő lélek nem értett, csak ehhez

Költői nagyságát
Vércseppjei jelzik
S a Nőktől nem kapott mást:
Csak intót, vagy fegyelmet
Széplelkű balek...- Óh a balga
Ki sírt cselekvés helyett:
Fölmagasztalta, és elsiratta
A nőkben a szerelmet

Csak ennyi 2009. 09.11

Szeretni, s szeretve lenni
Az életcélunk nem más:
Csupán csak ennyi
És ostoba lázadás
Az élet
Ha szerető szívedet félted
És nem Adsz, csak Elvársz
Boldogság helyett: a gyász
Lesz osztályrészed ;
Nem kapod az Egészet
Ha a kevesedet félted !

Lázás látomás 2009. 09 11.

Egy rossz hordágyon fekszem:
Nagybeteg a testem...
Ütött- kopott, nyekergő a kereke
Hazánk teljes fájdalma van benne;
Én vagyok az Ország
És akik most tolnak
Folyton csak hazudnak, és mosolyognak
Álságosak, és nyomják,
Fújtatnak, szuszognak
Gurítják a kordélyt a szakadék felé
S amit lehet:-leemelnek róla
Lassan csak a váz, ami a mocskos kezeké
Már nem lehet, s mert nekik :ócska
- Nem is kell igazán
E nagybeteg testem :az én Hazám:
Mert mi Neki fáj-Nekem is
Túl sok a hamis
Próféta
Úgy cirka Ötven év óta
S a rozsdás kordély csak gurul,
A megtévesztett nép butul
A hazafiság kivész, az erő elszáll-
S a nyikorgó hordágy megáll
A pokolnál a csupasz csonvázsal
Mevárjuk, - vagy egy husággal
Megakasztjuk gyorsuló kerekét ?
... Ha lehet még..-

Dr Huszár Pál Főorvos emlékére 2009.09. 13.

Orgonazene szálljon Hozzád:
Nincs illőbb, mi körülölelne
Hisz abban éltél TE
És a fények útjain most ád
Neked Isten örök, gyönyörű zenét
Csak nekünk:- TE nem adsz még...

Elmentél, itt hagytál, s fáj a csend
Mint mikor a zenész kottát keres
S újat nem talál,
Keze remeg, szíve repes
Az új, és csodálatos dallamok szárnyán,
De a némaság idelelni marad
Hisz Te megnyugodva a szeretet oltárán
Elvetted tőlünk,
S uradnak adtad magad :
Ki ebből a létből elcsent :
Hogy vidámítsd az Égi Kart
Zenéddel, s magaddal
Legyen hát a dal
Újra Övé, : ki teremtett
S hol megtalálod örök helyedet
Mellette; Neki; Érte
Legyen a poraid fölött: szeretet, béke!

Dr Szluha Gyula

Ma 2009. 09.22.

Egy rossz piccsen az orvosi szobában
Zöld, szakadt mütös-ruhában
Nézek magamra;hivatásom foglya
Rab az egészségügyben;csicskás szerepbe tolva

Megtiport hivatástudattal
Papírok, rendeletek mögé zárva
Úgy, hogy a gyógyítás szabadsága
Már viccként sem vigasztal...

Kényszerpályán, üldözések közepette
S a sok kollégát
A burning-out szindróma megette...
És nem jelent problémát
Az új rendeletek eszement rendje...

A szegénységből kovácsolt erények
A kiürült büdzsé, s az elveszett remények
A „Még így is jó”-hoz a hozzászokás
A helyettesítő helyettesítők,
És még sok...- van más
S az egészséget veszített férfiak, és nők;
Akiken lehetne segíteni;
Nem csak a kívánságaikat teljesíteni!
Hanem sok tudással felvértezni, fejleszteni őket;
Megszakítani az önpusztítást,
Vidámítani a kesergőket
S lehetne annyi minden Mást
Is tenni
Mert a hivatás
Nem csak ennyi !!

Dr G.I.-nek 2009. Szept. 24.

Gyógyuljon meg Főorvos Úr
- Mert a betegek várják
Gyógyuljon meg, mert
Személyében így
A példaképet látják:
Ki eldobta a cigarettát;
Kiben a vezetést
Az akarat vette át !

Aki lemondott a cél érdekében
Akire felnézhetnek: Hát Ő igen!
Biztató akkor is,- ha én még nem...
- Aki leküzdötte a baját
Erejével, kitartással
Gyógyuljon meg
És ne törődjön semmi mással!

Te barátom csak küzdj, és szeress
És hagyd, hogy szeressenek!
A környezeted szeretete
Legyen a napi kenyered!

Belső erőd
Tépje le a láncokat
Örülj mohón
És gyűjtogass lángokat:
Melyek Érted égnek
Adj minél többet:
És nem kell félned!

Szívedben a reményteljes béke
Erősítsen mindig
Szebb napokat remélve
Kitartó küzdelmed példakép lesz másnak
Gyógyulj meg, hogy örvendjünk Neked
És Te is a Világnak !

A 'Jó' akarók 2009.09. 25.

De sokan vannak
Kik anyagilag tönkretesznek:
Abból élnek;
Hogy zsebeid apadnak
És a végén rajtad csak nevetnek

Vannak lélekveszélyesek;
Kik véredet rontják
 Mint a métely
Súsárlók,
 Félrebeszédések;
Az igaz dolgokat átfordító kétely
Hintói, hazug világot festve;
Elveszejtenek lelkedre lesve
Magukkal ragadnak, hited megrabolják
Betűik hamisak, igéik csonkák,
S a féligazságaik másik fele
Az ő zsebeiket teszi tele
Nap- mint nap hiteddel, pénzeddel...
S úgy érzed: még Neked kell
Támogatnod őket?!?
Köszönts az igaz hírvivőket
Akik évezredek
És Isten igéit adják Neked!

Dr Borsós Ilonának 2009. 09. 30.

Látod-e a fényt a sötétben
Pont most, hogy nem vagy optimista:
Én megértem...
Van olyan még
Aki megfordítsa
Az Egészségügy szekerét !
S Mi megnyugodhatunk
Egymás körében
Ha együtt vagyunk

E sok küzdelemnek
Kell, hogy eredménye legyen !
Hogy tudjunk segíteni
A sok beteg emberen !-
Kik Ránk várnak, és szeretnek
Hisz hivatásunk: ennyi

Próbálkozunk, küzdünk
És LESZ eredmény !
Nincs elfecsérelt szó,
Mert él e remény
S a cél , amit magunk elé tűztünk
Egyértelmű, és jó
S az irgalmas szamaritánus
Évezredek távolából Ránk tekint,
Szeretetre, türelemre
És végtelen kitartásra int

d. P.É. 2009 10.01.

Próbálkozunk a Boldogsággal,;
- Külön utakat keresve
Nem az Isten szavát lesve;
Nem törődünk a tegnappal, s a mával:
A Holnapra biztosítunk...
A mai „elég” : nem jó...:sírunk;
Mindig több kell, mindig más
S nincs megállás,
Csak a rohanás...

Új parancsokat írunk,
A régi szabályokkal nem bírunk,
S nem jó néha semmi sem...
Mégsem boldog-; azt hiszem
A mai nap embere:
A csalódások tengere
Elnyeli;
Mocskos iszapjából
Húz reá szemfedőt,
Lelkét nem leli,
Mivel áldani nem tud;
Hát átkoz minden felmenőt...

Mint egy...

2009.10.02.

Sokszor mások vétkeit
Soroljuk
Mint egy elakadt diavetítő
Bűneinket másokra toljuk:
Mindenkire, s a 'Sorsot' okoljuk:
Nem akarjuk ismeri lépteit
Nem akarjuk tudni
Hogy mit is akar Ő...

Tán nem hagyna nyugodni
Talán restségünk zavarna
Nem kószálhatnánk erre- arra...
Utat kellene választanunk;
S ha lehet: a Jót, a Helyeset:
Melyen nyugton járhatunk;
Nem bukunk
- Vagy legalább ne sokat
Ha lehet...

De rest a test
És késedelmes a lélek
Ezért Világunk -ahogy,- így fest
És ilyen, -amilyen-: az élet..

Hűség 2009.10.03.

/ R. Zso.- nak/

Elavult szó mostanában;
Egyesek passzív szókincsét sem képezi
S ha elindulunk az elárvult Hazában
Értetlenül néznek megtévedt gyermeki
Házastárshoz, Hazához, Baráthoz,
Hűség az ember adott szavához:
Nevetséges vágy: mely kutatja.
Értékrendünk Bennünk-
A nihilt mutatja!...
Nem ér a nevem, nem ér a szavam...:
Minden álságos lett
És jól érzem magam...
Viszonylagos, labilis a tett
S az adott szó
Visszavonható...

A bizalomhiány örvénylő mélye
Napjaink lelkeit rántja a szemétkébe
S a hűséggel- csak adomáznak:
Kell a cikornyás szavakra;

Elfedő, jó máznak,
De senki sem szaladna
Hűségéért láncnak
Sem tűzbe, sem kútba;
Mert hűtlenség az útja
Sokaknak, s lassanként már természetes
Hogy sem a jellem, sem az út:
- Már egyik sem egyenes,
Csak: ki mire talál több tanút...

S a hűtlenség : már sikk
Meghirdetett: „morál” !
Élvezik is az üres pasik
Melyek jó része odébb áll
'Öregecske' felesége mellől
Az értékrendek sora eldől
S nevet a sátán
A megnyert csaták láttán

A hű Barátság, a Szeretet
A Haza, mely Miénk lehetett
A fél emberek, melyek másik fele
A Hű párja;
Ki jóban-rosszban visszavárja
Hol vannak már
Hiszen tele
HÚTLEN emberekkel
A láthatár!

Egy horgászverseny kapcsán 2009 10 14.

A vizek ajándékát
Ki viszi haza ?
Ki a legügyesebb?
Kinek lesz hala?

A Szerencse: egy hal létében
Ki mellé áll?
Vagy trófea képében
Egy szerencsés halál
A Nagy Hal életútja végén
Ki lesz a szerencsés bajnok:?
Én!- Én!

A levegő ura
A víz alá : fura
Horgokkal, zsinórokkal kéretőzik
De a halak a békét, s a létet őrzik;
Bár mohóságuk legyőzi a félelmet
Biztosítva a pecásnak az élelmet...

Szép ez a sport :
És nemes gesztusokkal teljes
Horgászni kaland :
Mely sokszor rejtelmes:
Türelmet, kitartást kíván,
Nem mindenki jó pecás- nyilván
Nem is mindenkinek való...:
Van aki üres hozzá; -sajnos-
Mint a trójai faló
Heves, zajos,
Vagy idegbajos...

A pecások összetartanak,
S mint a jó halat, vadat...:
Élvezik az életet
S minden mást...: amit lehet !

Szoliva Jánosnak

Balatonpart
Széttépett fény- foszlányok
Emlékek ködén áttűnő
Régen-volt lányok

Az elmúlt ifjúság
Boldog szövevénye
Átsejlik, mint felhők közt
Az őszi nap tompa fénye

Hangos kacagások,
Tüzes vágyak:-
Elmúltak...
Októberi napsütés
És jól megvetett ágyak;-
Hogy bebújjak

Akkor-volt kitartó erőm-
-Most fájó lábam,-
Elmúlt a Múlt;
Mit lehetett
Én már megpróbáltam !

Budai Mihálynak 2009 10 27.

Akkor jó a levegő,
Ha szembeszél van
Istenért jót tenni
Minduntalan
Ez az igazi célja életünknek
Nem másért, ezért lettünk meg
Ezért hívott létbe az Úr
S bizonyítást vár hasztalanul
Hogy ne haszontalanul
Múlják az idő felettünk
Ne pazaroljuk, s Hozzá megtérve
Tudjuk, hogy mit tettünk
Érte és nem ellene;
Tudatosan élni kellene
Mérlegelve tetteink, szavaink súlyát;
Feloldani környezetünk bűját
Hitese örömet, és reménységet adva
Hogy bízzon mindenki, aki azt megkapja
A fényugarat rajtunk át
Jó helyre tükrözni:
Nincs más értelme e harcnak:
A sátánt legyőzni
Egyszer, százszor
S hetvenszer hétszer...
Sok kis győzelemmel
Mellyel megelégszel
S kitűzni az újabb
Célocskát Érte;
Így életünk szép lesz
S tudjuk, hogy megérte !

A régészet bizonyítékai 2009 11. 01.

A Neander-völgyiek
Kétszázézer évig éltek itt
S mi csak negyvenezer éve jöttünk...:
Ki tudja : minek?-
S kié lesz majd e földünk...?
Isten majd megsegít...
- Vagy elpusztítjuk hamarabb
S nem lesz faj, mely megmarad
Sem helyettünk, sem utánunk
Ha nem szeretünk, csak utálunk...
- Ha elválaszt az önzés:-

Nem kapunk már több részt
Melyet elherdálhatnánk;
A Neander-völgyiek sorsa
Vár Ránk

Gerinces megalkuvás 2009. 10 26

Az önző érdekek
Oly leleményesek
Az önzetlen érvek
Gyártásában!;-
S a múltó évek
Várt sávjában
Vakvágányra tolatunk :
Tudjuk miből
De nem tudjuk : minek vagyunk
S múltunk kidől
Mellőlünk, mint korhadat fa
Ha életünk céltalan koptatja
Környezetünk idegrendszerét
Immunrendszerünk mit nem véd:
Lelkünk bársonyos selymét
Mit angyalok szóttek az Úr asztalán
Érezzük, sejtjük azt talán
Hogy többre van hivatva az Ember
A profánnál,
De kutakodni nem mer
- Csak tovább áll...

Kuka- túra 2009. 10 29

Össznépi társasjáték
Vette kezdetét
Városunkban
Új szokás,
Nem tudom honnan
Jött, no nem erkölcsös
És nem szép! :
Hogy: Ki hová teszi szemetét?!

Lopakodó autók kerengnek
Hulladékkal telt zsákokkal
S a sofőrök merengnek:
Üres kukát találni már sokkal
Nehezebb mint régen!
Más szemetesébe rondítani: Éden!

Nem tudom
Hogy mikor kezdődött
És ki kezdte...
Igaz, ebből senkinek sem
Lett még veszte:
De ocsmány szokás
És gerinctelen fajta
Ki a lelke szebbik részét Így
Más kukájába rakja!

Felháborodva 2009 11. 01.

Tökkel'ütött
Halloweenesek
Én a halottaimról
Emlékezem meg!
November elsején:
Meghalt apámra gondolok,
És nem szellemriasztós
Bulin tombolok...

Virágot hozok
Nagyanyám sírjára
És nem riogatom a szomszédot:
Sírtál ma-?!
És sikerült-e
Rád hoznom a frászt;
Inkább a megholtakért
Mondok egy fohászt

Játszanak a kultúrákkal:
Pogány babonát, mágiát;
Feledik a Hont, a Múltat
És védőanyánkat: Máriát;

Üresfejű utánczó
Hit nélkül, tudat nélkül
Baál bálványai is jók lennének;
Nézik az Új Babilon épül
Csak nincs hová menekülni,
Mint Lótnak
Korpa közé keveredett
Emberek kínlódnak
S szomorú mosollyal
Nézik e táncot:
Halottak napján
A halloween viháncot!

Apám sírjánál 2009.11. 01.

Sírodnál nem sírok apám
Elmentél, el ám...:
Mert magához szólított
Aki szavára lettél: légy ott!
Most már végleg Vele...-
Itt az öröklét ideje

E földkupac előttem
Borostyánnal benőtten
Csak emlékeztet engem:
Sok mindent kell tennem
Mire én is ide kerülök...
Felbukkantam, majd lemerülök
Én is, az enyéim közé
Örök rendben, hisz minden az Övé
Csak a dolog a miénk:
Vele, vagy Ellene: miként
Töltjük e pár évet;
Hisz oly mulékony az élet!

Megboldogult apám, ki most: boldog-
Nem bánatnak földi gondok
Hitünkben élek, s Te énbennem
Segíts Hozzád,-;
- S Hozzátok méltóvá lennem!

Óckölők 2009 11. 10.

A mindennapjaink
Boldogság- darabjaiból
Kell összevarrni életünk
Hiába várunk nagy csodákra
Ennyi jutott ;
Ez van nekünk

Bolond, ki csak vár,
S nem élvezi: mi adatott
Mert elbújik a napsugár
És lekési a pillanatot

Kicsiny örömök
Kell, hogy melengessenek
Őrült, ki mindig csak pörög
S nem érzi, hogy szeretni lehet

S hogy Őt is szereti
A Világ, és Istenünk
Nagyra leső boldogság- vadászok
Golyóra töltünk,
Pedig sörét kell nekünk!

Iszonyodván 2009 11. 21.

Elkényeztetett hisztérikák
Kiknek az összes értéket
Az előző generáció adja át-
- Anélkül, hogy kérnétek!!

Tenni érte nem kell-
- Nem is tesztek
Pedig üres fejetekbe ezerrel
- Öntik az eszet
S többek mégsem lesztek:
- Felesleges igyekezet

Kifolyik belőlük
Lyukas vedrek, Tőlük
Nyugodtan kínlódhatunk,
Csak az számít: milyen a hajuk-

S a körmük hossza, fénye
Ők lennének a Holnap reménye?!?
Borotvált mellkasú ficsúrokkal párban
Halódunk a Jövő-Várás
Zavarában.....

2010.- ben 2009 12 03.

Kettőezer- tízben majd jobb leszek;
Okosabban élek;
Majd mindenkit szeretek
És bátorítom, akik félnek !

Mosolygós leszek, és adakozó
Gondot rajtam sosem látnak
Minden szép lesz, és igen jó
Hiteles példát adunk e világnak

Mindannyian, kik hiszünk, és remélünk
Pénzünk majdcsak lesz
Hogyha nem henyélünk
S intő jel lesz majd a kereszt

Vidám szívvel, könnyű léptekkel
Haladunk, s elbírunk az évekkel
Melyek múlnak, s gyűlik a Szép:- bennünk
- De a Boldog Jövő Évért
Nekünk kell sokat tennünk!

A szeretetről 2009 12. 02

A szeretet majd mindig önző;
- De akkor nem is úgy hívják-;
S a szeretet szent nevében vívják
A legnagyobb csatákat, hol nő
A halott szívekben a rémült győzelem
Sok helyen...
A „Szeretet”- megcsúfolva megterem...

Tán nincs a szeretet önzés nélkül?
S hogyan szeret az
Aki majd belekékül
Az erőlködésbe, de tavasz
Sosem nyílik ki szívében, kis virágként
Tépi a szirmokat;- Mi mást kért
Is volna?!
Beleizzad a virág-kaszás mivoltba...

De szelíden
Az Úrra hagyatkozva
Gyermeki-meghitten
Bizalommal volna
Jó szeretni...
Mert a Boldogság nyitja.
- Csak ennyi!-
De tényleg csak ennyi!

A közmunkások nyomán 2009 12 01.

A közmunkások a Türr Istvánnál
Gyűjtik az avart
Hogy ez az ország
Honnan merre tart...?
Mozdul, vagy inkább áll?
Nem is tudom...
Nem is látom....:
Csak túl sokan kelnek át

A határon
Most is, keresve új hazát
- Hol munkáért pénzt
S becsületet kapnak,
És nem a gazemberek aratnak...

De most csak söprés van
És sok szemét...
Széles e hazánkban....!
S keresi az eszét
A szívét, s a lelkiismeretét
Ki még nem romlott:
- Ki még nem beteg
S visszanézve a határról
Szívük megremeg.
Valaha otthonuk volt ott...
S csak gyászol
Tettük, léptük;

Mi mit tettünk értük?!

Most a költők 2009. 12 o1.

Most nem kér senki
A költőktől verset-;
Nem divat....
A sok szív nem esendi
A megnyugtató percet
Mely kihát
A nap óráira;
Nincs már fia
- Sem leánya;
De nem bánja
Ma e nemzet
Hogy lélekemelőt szerzett-
- Vagy nem szerzett
Vagy hogy soraiban élnek
És írnak e szegények...

De minek
Ha nem kívánja senki
Tollukba a tintát
Senki sem cseppenti,
Nem keresi
A szívörömet, melyet okozhatnak;..
Csak szállnak
S hallgatnak a darvak....

Jaj így! 2009 12 02.

A nyomorúságaink tengerében
Néha egy szigetre érkezünk
A romlás felé sebes suhanás során
Néha fékezünk;
A horgonyt kivetjük
Felnézünk az égre, s hihetjük:
Isten velünk van
Minduntalan...

Ez igaz, de tetteink
Szigálnak minket
S ahogy szeretteink
Elhagynak, és sebeinket
Nyaljuk , mint elárvult kutyák
Nem félünk, hogy Fönt elunják
Tévelygéseinket;
Őrző angyalunk: leköp
És hátat fordít nekünk;
Mert élünk,
És semmit sem ér az életünk...!

Verseim

Hadd dobjam az emberek közé:
- Verseim
Mint Elizeus folyóba :
- A fejsze nyelét:
Legyenek biztató szavak
S azok útmutatást adjanak
Mert nem elegek a tetteim!
S ha így a felszínre kerül a Lét
Valódi célja, és megtalált öröme
Nem gondolkodom,
Hogy a „tövit töröm-e”
„-S a gallya jut”-
Lelkem Jákób létráján
A mennybe fut:
S nem kérem az urat
Hogy.- „ Nézz már Rám!”
S- hiába szemem nem kutat
Talmi örömöket;-
Tudom, hogy tenyerébe írta a nevem
És hogy írhatok; nem érdem.
- Pusztán csak kegyelem !

Elmélásván 2009 12 09.

Indulataimat, vagy lelkem fájdalmát
Verseimbe fojtom
Bár általuk sosem lesz
Se több, sem kevesebb a gondom

Mégis:- megnyugtának a sorok
Mert e Föld Isten tenyerén forog
Még ha egyesek
Nem is a tanácsait követik...

Sajnos úgy kell nekem!!
-És úgy kell Nekik !
Csak Ők ezt tudomásul
Ugyan nem veszik
Megrontva életem, s életünk....
A Pénzt, a Hatalmat szeretik
- Velünk vannak, de nem nekünk;
S tán önmaguknak sem
A sok-sok szerződésen
Szárad : vér- aláírásuk
Sok kis Faustként:
-Halljuk sírásuk-
Csak ők nem hallják még
Mert vigyáz Rájuk az Ég
S mögötte
Az általuk tagadott Isten
- Aki volt, vagy lesz
De most : Nincsen
S eltűnik a kereszt
Az erkölcs , az érdem:
És egyre messzebb lesz az Éden!

Vereses kötetembe – Nővéremnek 2009 12 17

Az én drága Nővéremnek
Aki kincsem, s támaszom
Közös vér ojtotta bús vadon;
Az indázó napok dzsungelében éltem meg
Szeretetem Irántad...
Kisöcsédhez!- Jó vagy ahhoz
De engedj közel magadhoz:
Hogy mit ránk ad
E nyútt Világ,-
Összebújjunk – vajh ki lát?!
S aludhassunk, mint régen, csendesen....
Verseim most vegyenek körül kedvesen!

Verses kötetembe- Apósomnak

E könyvet küldöm apósomnak:
Kinek lányát szebbnek, jobbnak
Tartom bárki másnál
Köszönet érte:, hogy vártál
És Őt nekem adtad...
Szerelmünket elfogadtad
Örömkben lelted kedved
S e kincsedet: rám bíztad
Áldjon Isten, míg édes ízt ad
Nyelvedre e jótettedért
Vejed-fiad szeret ezért!

Rajtunk múlik 2009 12 14.

Ha a megbocsátás új borát
A keserűség régi tömlőjébe töltjük
Szétfeszíti azt, és nem örököljük
A megígért Szebb Jövőt!
Életünkön zúgjon át
A Szentlélek tisztító szele;
Nem baj, ha felkavar,-- Sőt!
Jobb, ha mindent kisöpör vele
Az Úr belőlünk:-
Mi ránk rakódott-
- Vagy melybe bele nőttünk-
Hogy ne legyen csalódott :
Ki küldött:--talentumokat adva:
- Nem elásni,Ő:-kamatoztatni akarta
Őket!
Nekünk adva az Időt
S a Földet ...

Ez igaz! 2009 12 15

Ki az irányjelzőt
Nem használja
Nem hat rá a jó modor
Sem a KRESZ szabálya
Az más disznóságokat
is elkövet
Embertársai ellen,
Mondatni, hogy szemét jellem
Ki semmibe vesz másokat

Valakinek – ismered ! 2009 12 21.

Szegény üzletemberek
Emberek mikor lehetnek?:
Hullámvasút életükbe
A Hit, a Remény
Vajh hogy jut be
S a végeredmény:
A jól kiszámolható számok!
És elmúlnak az álmok
Elmúlik a szeretet
Elmúlik a jóság
A lélek nem szárnyal-
- Nem lebeg-
Csak a hideg valóság
A Profit;a Pénz kellenek!

...S egy ponton kezdi
Nem szeretni: önmagát sem!
Mert a mammon nem eresztí:
Övé lesz végérvényesen
Eladta lelkét forintért:-- kilóra
S nem lesz többé fogékony
Sem a Szépre, sem a Jóra...

Generációs csúszda 2009.12 13

A generációs csúszdán
Lesiklott az ifjúság
Most miért nézel énrám?
Tudod Te is
Hogy bizony: ez az igazság!
Nekem is, neked is
Más példát kellett volna adnunk:
Megalkuvás nélkül haladnunk
A Törvények szerint;
De most az Isten megint:
Engedékenységre,
Mely helytelen
Rámutat
Majd minden gyermekben
Mely kezünk között nő fel
Túlontúl sok joggal
Akarnoksággal, légvár- szobrokkal
Kötelesség-hiánnyal
Eldobott reménnyel
Rengeteg vitával
Devalvált erénnyel...

S hiába mondjuk:
Az Érték nem kell Nektek!!
Egy-egy Jézust
Néha megvetettek!
Másikat meg letagadtok!!
Azok az anyák és az apák
Voltak latrok
Kik Titeket így neveltek:
Megadva mindent, mert szerettek...
Jaj elrontott Élet !
Jövő Nemzet !
Fáj a lelkem, félve élek
Mire vágytam: csak az nem lett...!

Generációs csúszda 2009. dec. 21.
/talán pedagógus nap- ra/

Gyermekeinket nem Úgy nevelik:
-Kikre felnézünk,
S büszkék vagyunk Rájuk-:
A pedagógusokat leláncolt kezeik
Fémjelzik,
S olyan a munkájuk !
 A nemzet rabszolgái Ők;
 Minimális, vagy csekély bérrel,
 Vajmi csekély elismeréssel;
 A kitartók, a túlélők...

Nem is megy annak:
Ki oda való lenne
- Nem háborodott meg az elme..!!-
Hisz templom egerei maradnak:
Kik megalkudva
Vagy-a: „,Mégis”:- hivatás-vágyból
Nem tudnak elszakadni az Iskolától,
Anélkül, hogy rendes darab jutna
Nekik : bármiből, mi számít :
Csonkjuknál rágják az olcsó szalámit!
 S a gyermekek
 Kézen- közön vesznek el
 Vagy olyanok lesznek,
 Amit látunk:
 Férfi-példa nélküli a világuk:
 Egyoldalú szerepek
 Útvesztőiben vesztegelnek;
Hisz nincs is . Tanár Úr-...
No meg nem Úr a tanár...
Az identitás megborúl –

S a fruska csak „ macsóra”-vár
A kisfiú meg elvált nők özönében
Lébecol, de köszöni szépen:
Ilyen nem kell majd neki
Ő akkoron az együttélést kedveli...:

Lehetőleg gyermek nélkül
S a kihaló társadalom:”épül”!..
S a „megbecsült” pedagógusok végül
Elmennek bármi másnak
Búcsút mondva a katedrának;

A megváltó álmoknak
A fényes gyermek- szemeknek...
S utódaink rászoknak.
A gépekre..... Mit is mást tehetnek?!...

Félve, és gondolkodva

2009 12.30

Szemétből:- Értéket!:-
Ez a Jövő útja!
A mocsokból:-szépet!:
Győztes, ki ezt tudja;
S az üzem: a Jövő ásza!:-
Ki hulladékból táplálja,
S állítja elő a nyersanyagokat...
Ilyet kellene építeni: -sokat!
És segíteni e törekvéseket:
Újrahasznosítani mindent:.
Amit csak lehet
Takarékosan, mert ki herdál
Az itt menthet
Talán valamit, s nem áll
Be a VÉG- oly hamar;
Mert a szenny bőrünkbe mar,
Beteg tüdőnket fujtja-
S midőn időnkől, erőnkől futja
Építsünk hamar
Hulladék- feldolgozót!
Míg van fa, és bozót,
Míg látjuk a füsttől a Napot,
S a Világot, melyet tisztán kapott
Az ember
El nem koszoljuk, ki nem irtjuk
Mert e veszedelemmel
Egyre jobban szembenézünk
S már gyengül-sorvad nemzedékünk...
Lássunk előre, s cselekedjünk !
Ne csökkenjen erre kedvünk!

Az egyesek élete 2009.12.29.

Mindenki maga
Takarítsa el a havat
A portája elől;
A szennyesét
Magának mossa ki
Sem gondolni,
Sem hirdetni
Nem kell szerte szét:
Hogy nem az én dolgom...
Majdcsak valaki!...

A magunk portáján tegyük rendet!
Bűnös, ki mindig másra vár;
Fel kell venni a napi keresztet:
Győzelmet ígér a tág határ:

Önmagunk felett...
S ez a legislegnehezebb:
Legyőzni magunkban a restet, a lustát
Mi századok óta alszunk át
Egy csodás folyamatot
S alig teszünk érte.....!
E földnek, melyet Isten nekünk adott
Örökre nem, de igen féltve:
Munkánk által kellene
Édenkertté válni!
És nem mindig másra várni,
De a tunyaság szelleme
Oly gyorsan győz
A tettek előtt
Hogy már gondolatban
Megelőz
S ellopja az erőt...

Mi biztasson, mi hajtson?
A bennünk-volt csökkent majom:
Kinek ha jó a fekhelye
Tele hasa, csukva szeme:
Örül az állati létnek:
És nincsen akarat, nincsenek igények;
Neki ennyi: Jó, szép az élet!

Ők /B.E./ 2009 12 29

Oly sok
A meggyőződés nélküli ember
Ki hinni nem tud
Vagy nem mer;
Sem Istenben
Sem az ideákban
Egyre többen:
Sem a Holnapban, sem a mában...
S összetörten
Vagy hamis mosollyal nézik a még bízókat
De levágják rögtön : akár a hízókat
Ha érdekükben áll:
Sem Isten, sem ember: nem diktál
Jobbat, szebbet:
Annál, hogy: „, tömheted a zsebed”-
S majdcsak megélsz valahogy...
Lélek, és Tudat nélkül, ahogy
Bármely porból gyúrt féreg.
Kiben az ösztön, a vágy a lényeg:
A lavírozás művészete;
A -, felszínen maradni”-:
Hogy ne halj bele
Se eszmébe, se hitbe, se jogba:
Gerinctelen légy
Kifejlett korodba’,
S mint dögszagra a légy:
Rögtön megjelenj, ha konc van,
Melyből cseppen valami Neked;
Csak ez a fő!
Mert Ez az életed
A többi: kerülhető...

És ez nem változott évezredek óta:
Bármilyen is volt a dal
Bármi volt a nóta:
A hitványa csak nyal,
És tipor a porba...

Szilveszterkor 2009. 12 31

Megbecsülést reméltem
Mire negyvennyolc évet leéltem
S nem kaptam, csak új küzdelmet;
Napról-napra nem pihenhet:
Ki az Úrnak adta szavát;
Nem rejtheti el a javát

Annak, amit Tőle kapott...
Csak vetnie kell a magot
Szüntelen, mert ha rejti: rohad-
S ha veti: úgy kalászt ad
Minden erre éhes szájnak...
Sok munkás kell e Világnak!:
Sok szántóvető családtag
Ki nem hagyja a Földet
A csalánnak
- Hanem megműveli:
S a többlet
- Mellyel beülteti
Kertjét, gazdagságát
Dicséri; szorgos vágyát:
Ím: dolgom közben –Istenem;
Felnézek most: Légy velem!